

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade proposi-
tion med förslag till lag om godkännande av
vissa bestämmelser i avtalet ingående ändring
av det med Danmark ingångna avtalet för und-
vikande av dubbelbeskattning av inkomst och
förmögenhet samt förhindrande av kringgående
av skatt.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt bi-
fall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt
bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt i för-
draget ingår bestämmelser, som innebär upphävande eller änd-
ring av eller avvikelse från stadganden i självstyrelselagen.
I anseende härtill och då ovannämnda avtal för Finlands del
även gäller kommunalskatt, på vilket beskattningsområde Lands-
tinget jämlikt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen till-
kommer lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras Lands-
tingets bifall till ifrågavarande lags ikraftträdande i land-
skapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jäm-
väl innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås
att Ålands landsting måtte ge sitt
bifall till den i propositionen in-
gående lagens ikraftträdande i land-
skapet Åland till de delar sagda

avtal innebär avvikelse från självstyrelselagen, under förutsättning att Riksdagen godkänner propositionen i oförändrad form.

Helsingfors den 11 december 1970.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

M. Kekkonen

Tf. justitieminister

Kristian Gestrin
Kristian Gestrin

154

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet om ändring av det med Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

Mellan Finland och Danmark gäller ett den 7 april 1964 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt (Fördr.ser. 2/65). Detta avtal har kompletterats genom notväxling den 11 februari 1970. Notväxlingen blev nödig efter det att lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68) den 1 januari 1969 trädde i kraft i Finland. Enligt sagda lag — i förkortning NÄRSkL — betalar aktiebolag och andelslag i princip skatt på all inkomst. Den vinst aktiebolag och andelslag utdelar i form av dividend eller ränta på andelskapitalet har sålunda redan en gång beskattats i utdelarens hand. Då emottagaren sedan ytterligare påföres skatt för dividenden eller räntan på andelskapitalet, blir beskattningen dubbel. En dylik kedjebeskattnings i de inbördes relationerna mellan finska aktiebolag och andelslag förhindras av stadgandet i 6 § 5 punkten NÄRSkL. Enligt denna är icke dividender och räntor på andelskapital, som inhemskt aktiebolag eller andelslag erhållit från inhemskt aktiebolag eller andelslag, skattepliktig inkomst. För penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt ävensom för den som bedriver handel med värdepapper är enligt samma lagrum dividender och räntor på aktier eller andelar, vilka icke hör till anläggningstillgångar, skattepliktig inkomst även i det fall att dividenden eller räntan utdelats av inhemskt samfund. De nämnda stadgandena gäller såväl inkomstskatt till staten som kommunalskatt.

Genom de ovan avsedda nya stadgandena ändrades de regler om beskattning av dividender som hade varit gällande ända tills NÄRSkL trädde i kraft bland annat sålunda, att dividend som inhemskt aktiebolag erhållit av sådan utländsk juridisk person som bör anses såsom aktiebolag, inte längre kunde anses såsom inkomst vilken var befriad från inkomstskatt till staten, såsom praxis hade varit vid beskattningen dittills. Från utlandet erhållen dividendinkomst har vid kommunalbeskattningen varit

skattepliktig inkomst, vilket den alltså är också sedan NÄRSkL trätt i kraft.

Enligt 1 punkten i artikel 10 av gällande skatteavtal av år 1964 beskattas dividend som ett bolag hemmahörande i en av de avtalsslutande staterna utbetalar till person som är bosatt i den andra avtalsslutande staten enbart i denna andra stat. Med bolag åsyftas i sagda avtal alla juridiska personer och sammanslutningar vilka i beskattningshänseende behandlas såsom juridiska personer. Med dividend förstås inkomst, som erhållits av aktier, vinstandelsbevis eller rättigheter, av stiftarandelar och av övriga rättigheter, vilka medför del i vinsten utan att vara fordringar som grundar sig på ett skuldförhållande ävensom av övriga bolagsrättigheter erhållen inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat där bolaget som verkställer utbetalningen är bosatt, betraktas såsom inkomst av aktier.

Sålunda skulle dividend eller ränta på andelskapital som från Danmark inflyter till finskt aktiebolag eller andelslag i Finland i mottagarens hand här vara skattepliktig inkomst, om icke det gällande skatteavtalet skulle ha ändrats genom notväxling. Då ändringen även sträcker sig till kommunalskatten, innebär detta en utvidgning av skattefriheten för dividender vilka inflyter från Danmark.

I fråga om inkomst, som från Finland inflyter till Danmark, har någon ändring i behandlingen vid beskattningen icke skett.

Fastän ikraftträdandet av NÄRSkL också ändrade beskattningen i Finland av dividendinkomst eller annan därmed jämförlig inkomst som inflyter från länder med vilka Finland har ingått skatteavtal, var det regeringens avsikt att i efterhand genom att komplettera skatteavtalen hos oss återinföra det tidigare sättet för behandling av sagda inkomster i beskattningshänseende. Det är nu fråga om en dylik ändring också beträffande skatteavtalet med Danmark. Ändringen har genomförts sålunda, att till artikel 25 i skatteavtalet med Danmark fogats en bestämmelse enligt vilken

dividend från ett i Danmark bosatt bolag till i Finland bosatt bolag är fritagen från skatt här under de villkor och i den utsträckning som fallet skulle vara, om båda bolagen skulle ha hemvist i Finland.

Utöver ovannämnda ändring har genom samma notväxling även överenskommit om en ändring av artikel 26 i skatteavtalet med Danmark. Sagda artikel berör förbud mot diskriminering. Gällande diskrimineringsförbud bör anses beröra endast sådana i skatteavtalet avsedda skatter som nämnes i avtalets artikel 2. För Finlands vidkommande är dessa skatter inkomst- och förmögenhetsskatten, kommunalskatten, sjömansskatten och kyrkoskatten. För Danmarks vidkommande är motsvarande skatter inkomst- och förmögenhetsskatten till staten samt den kommunala inkomstskatten. I motsvarande artikel i det av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) uppgjorda internationella modellavtalet för undvikande av dubbelbeskattning har förbudet mot diskriminering utsträckt att gälla samtliga skatter och sålunda även sådana skatter som sagda modellavtal till övriga delar icke gäller. Dyliga skatter är till exempel de indirekta skatterna. Analogt har i skatteavtalet med Danmark genom notväxlingen gjorts en ändring, enligt vilken till artikel 26 fogas en 5 punkt angående den ovan avsedda utvidgningen. Samtidigt har till sagda artikel fogats också en ny 4 punkt, enligt vilken för-

budet mot diskriminering även gäller sådant företag i avtalsslutande stat, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller delvis ägs eller kontrolleras av i den andra avtalsslutande staten bosatta personer. En dylik ändring har ansetts nödig, då samtliga inom avtalsslutande stats område verksamma företag genom den garanteras samma behandling i beskattningsavseende, oberoende av ägo- eller kontrollförhållanden. Gällande artikel 26 i avtalet med Danmark berör däremot endast medborgares i den ena avtalsslutande staten ställning i den andra avtalsslutande staten. Också den sistnämnda ändringen följer principerna i OECD:s ovan avsedda modellavtal.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i det med Danmark genom notväxling ingångna avtalet angående ändring av avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande avtal innehåller bestämmelser, vilka hänför sig till lagstiftningens område, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet angående ändring av det med Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i det genom notväxling den 11 februari 1970 ingångna avtalet angående ändring av det med Konungariket Danmark den 7 april 1964 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående

av skatt skall, försåvitt de hör till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommit.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 4 december 1970.

Republikens President

Urho Kekkonen

Minister för utrikesärendena

Väinö Leskinen

NOTVÄXLING

1. Finlands ambassadör i Köpenhamn till Danmarks minister för utrikesärendena

Köpenhamn, den 11 februari 1970.

Herr Minister,

Sedan mellan Finlands och Danmarks vederbörande myndigheter överenskommit om komplettering av det i Helsingfors den 7 april 1964 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark uppgjorda avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, har jag äran härmed föreslå att avtalet kompletteras på följande sätt:

1) Nytt stycke till artikel 25:

"I sådana fall, då inkomsten utgöres av dividend från ett bolag, som anses bosatt i Danmark till ett bolag, som anses bosatt i Finland, skall dividenderna vara fritagen från finsk skatt under de villkor och i den utsträckning, som fallet skulle ha varit enligt lagstiftningen i Finland, därest båda bolagen haft sitt skatterättsliga hemvist i Finland."

2) Nya punkter 4 och 5 till artikel 26:

"4. Företag i avtalsslutande stat, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller del-

vis äges eller kontrolleras av en i den andra avtalsslutande staten bosatt person eller av där bosatta personer, må icke i den förstnämnda staten påföras andra eller tyngre skatter eller till beskattningen anslutna förpliktelser än andra liknande företag i sagda stat är eller kan bli underkastade.

5. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag."

Om Danmarks regering godkänner det föregående, har jag äran föreslå, att denna Not och Edert svar på densamma skall anses utgöra ett avtal mellan Finlands och Danmarks regeringar, som träder i kraft den trettonde dagen efter det de avtalsslutande regeringarna meddelat varandra att de nödiga konstitutionella fordringarna för avtalets ikraftträdande uppfyllts och som tillämpas för första gången vid beskattningen som företages under året för ikraftträdandet.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min mest utmärkta högaktning.

P. K. Tarjanne

dividend från ett i Danmark bosatt bolag till i Finland bosatt bolag är fritagen från skatt här under de villkor och i den utsträckning som fallet skulle vara, om båda bolagen skulle ha hemvist i Finland.

Utöver ovannämnda ändring har genom samma notväxling även överenskommit om en ändring av artikel 26 i skatteavtalet med Danmark. Sagda artikel berör förbud mot diskriminering. Gällande diskrimineringsförbud bör anses beröra endast sådana i skatteavtalet avsedda skatter som nämnes i avtalets artikel 2. För Finlands vidkommande är dessa skatter inkomst- och förmögenhetsskatten, kommunalskatten, sjömansskatten och kyrkoskatten. För Danmarks vidkommande är motsvarande skatter inkomst- och förmögenhetsskatten till staten samt den kommunala inkomstskatten. I motsvarande artikel i det av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) uppgjorda internationella modellavtalet för undvikande av dubbelbeskattning har förbudet mot diskriminering utsträckt att gälla samtliga skatter och sålunda även sådana skatter som sagda modellavtal till övriga delar icke gäller. Dyliga skatter är till exempel de indirekta skatterna. Analogt har i skatteavtalet med Danmark genom notväxlingen gjorts en ändring, enligt vilken till artikel 26 fogas en 5 punkt angående den ovan avsedda utvidgningen. Samtidigt har till sagda artikel fogats också en ny 4 punkt, enligt vilken för-

budet mot diskriminering även gäller sådant företag i avtalsslutande stat, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller delvis ägs eller kontrolleras av i den andra avtalsslutande staten bosatta personer. En dylik ändring har ansetts nödig, då samtliga inom avtalsslutande stats område verksamma företag genom den garanteras samma behandling i beskattningsavseende, oberoende av ägo- eller kontrollförhållanden. Gällande artikel 26 i avtalet med Danmark berör däremot endast medborgares i den ena avtalsslutande staten ställning i den andra avtalsslutande staten. Också den sistnämnda ändringen följer principerna i OECD:s ovan avsedda modellavtal.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i det med Danmark genom notväxling ingångna avtalet angående ändring av avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande avtal innehåller bestämmelser, vilka hänför sig till lagstiftningens område, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet angående ändring av det med Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i det genom notväxling den 11 februari 1970 ingångna avtalet angående ändring av det med Konungariket Danmark den 7 april 1964 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående

av skatt skall, försåvitt de hör till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommit.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 4 december 1970.

Republikens President

Urho Kekkonen

Minister för utrikesärendena

Väinö Leskinen

NOTVÄXLING

1. Finlands ambassadör i Köpenhamn till Danmarks minister för utrikesärendena

Köpenhamn, den 11 februari 1970.

Herr Minister,

Sedan mellan Finlands och Danmarks vederbörande myndigheter överenskommit om komplettering av det i Helsingfors den 7 april 1964 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark uppgjorda avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, har jag äran härmed föreslå att avtalet kompletteras på följande sätt:

1) Nytt stycke till artikel 25:

"I sådana fall, då inkomsten utgöres av dividend från ett bolag, som anses bosatt i Danmark till ett bolag, som anses bosatt i Finland, skall dividenden vara fritagen från finsk skatt under de villkor och i den utsträckning, som fallet skulle ha varit enligt lagstiftningen i Finland, därest båda bolagen haft sitt skatterättsliga hemvist i Finland."

2) Nya punkter 4 och 5 till artikel 26:

"4. Företag i avtalsslutande stat, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller del-

vis äges eller kontrolleras av en i den andra avtalsslutande staten bosatt person eller av där bosatta personer, må icke i den förstnämnda staten påföras andra eller tyngre skatter eller till beskattningen anslutna förpliktelser än andra liknande företag i sagda stat är eller kan bli underkastade.

5. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag."

Om Danmarks regering godkänner det föregående, har jag äran föreslå, att denna Not och Edert svar på densamma skall anses utgöra ett avtal mellan Finlands och Danmarks regeringar, som träder i kraft den trettionde dagen efter det de avtalsslutande regeringarna meddelat varandra att de nödiga konstitutionella fordringarna för avtalets ikraftträdande uppfyllts och som tillämpas för första gången vid beskattningen som företages under året för ikraftträdandet.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min mest utmärkta högaktning.

P. K. Tarjanne

(Översättning)

2. Danmarks minister för utrikesärendena till Finlands ambassadör

Köpenhamn, den 11 februari 1970.

Herr Ambassadör,

Jag har äran erkänna mottagandet av Eder not denna dag av följande lydelse:

Detta förslag kan godkännas av den danska regeringen, som likaså är enig om, att Eder Excellens not och bifogade svar betraktas utgöra en överenskommelse mellan Danmarks och Finlands regeringar, som träder i kraft i överensstämmelse med ovanstående.

Texten till ovannämnda bestämmelser bilägges i dansk översättning.

De konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har för Danmarks del blivit uppfyllda.

Mottag, etc.

Poul Hartling

København, den 11. februar 1970.

Hr. Ambassadør,

Jeg har den ære at anerkende modtagelsen af Deres note af dags dato, der lyder som følger:

Dette forslag kan godkendes af den danske regering, som ligeledes er enig i, at Deres Excellences note og nærværende svar betragtes som udgørende en overenskomst mellem Danmarks og Finlands regeringer, som træder i kraft i overensstemmelse med foranstående.

Teksten til ovennævnte bestemmelse vedlægges i oversættelse til dansk.

De forfatningsmæssige forudsætninger for aftalens ikrafttrædelse er opfyldt for Danmarks vedkommende.

Modtag, hr. Ambassadør, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

Poul Hartling

Hallituksen esitys Eduskunnalle Tanskan kanssa tehdyn tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen sekä veron kiertämisen estämiseksi tehtyä sopimusta muuttavan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä.

Suomen ja Tanskan välillä on voimassa 7 päivänä huhtikuuta 1964 tehty tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ja veron kiertämisen estämistä koskeva sopimus (SopS 2/65). Tätä sopimusta on täydennetty 11 päivänä helmikuuta 1970 tapahtuneella noottien vaihdolla. Noottien vaihto kävi tarpeelliseksi Suomessa tammikuun 1 päivänä 1969 voimaan tulleen elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/68) johdosta. Kyseisen lain — lyhennettynä EVL — mukaan osakeyhtiö ja osuuskunta maksavat periaatteessa veron kaikesta tulostaan. Osakeyhtiön ja osuuskunnan osinkona ja osuuspääoman korkona jakama voitto on näin ollen jo kertaalleen verotettu jakajan kädessä. Kun saajaa sitten vielä verotetaan osingosta tai osuuspääoman korosta, muodostuu verotus kaksinkertaiseksi. Tällaisen ketjuverotuksen suomalaisten osakeyhtiöiden ja osuuskuntien keskinäisissä suhteissa estää EVL:n 6 §:n 5 kohdan säännös. Sen mukaan kotimaisen osakeyhtiön tai osuuskunnan toiselta kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saamat osingot ja osuuspääoman korot eivät ole veronalaista tuloa. Raha-, vakuutus- ja eläkelaitoksen sekä arvopaperikauppiaan veronalaista tuloa ovat kuitenkin saman lainkohdan mukaan muusta kuin käyttöomaisuuteen kuuluvasta osakkeesta tai osuudesta saadut osingot ja korot silloinkin, kun osingon tai koron on jakanut kotimainen yhteisö. Mainitut säännökset koskevat sekä valtion tuloveroa että kunnallisveroa.

Edellä tarkoitettu uudet säännökset muuttivat EVL:n voimaantuloon saakka tapahtunutta osinkojen verotusta muun muassa siten, ettei kotimaisen osakeyhtiön ulkomaiselta osakeyhtiönä pidettävältä oikeushenkilöltä saamaa osinkoa enää voitu katsoa valtion tuloverosta vapaaksi tuloksi, kuten verotuskäytännössä oli siihen saakka tehty. Ulkomailta saatu osinkotulo on ollut kunnallisverotuksessa veronalaista tuloa, kuten se on EVL:n voimaantulonkin jälkeen.

Voimassa olevan vuonna 1964 tehdyn verosopimuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaan sopi-

musvaltiossa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle maksamista osingoista verotetaan vain tässä toisessa sopimusvaltiossa. Yhtiöllä tarkoitetaan sanotussa sopimuksessa kaikkia oikeushenkilöitä ja yhteensyntyviä, joita verotuksessa käsitellään oikeushenkilöinä. Osingolla tarkoitetaan tuloa, joka on saatu osakkeista, voitto-osuustodistuksista tai -oikeuksista, perustajaosuuksista tai muista oikeuksista, jotka osallistuvat voittoon olematta velkasuhteeseen perustuvia saatavia, samoin kuin muista yhtiöoikeuksista saatua tuloa, joka sen valtion lainsäädännön mukaan, missä asuva maksun suorittava yhtiö on, katsotaan osakkeista saaduksi tuloksi.

Näin ollen Tanskasta Suomeen suomalaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle kertyvä osinko tai osuuspääoman korko olisivat täällä saajan kädessä veronalaista tuloa, jollei voimassa olevaa verosopimusta olisi noottienvaihdolla muutettu. Muutoksen ulottuessa kunnallisveroon, merkitsee se entisestään laajennettua verovapautta Tanskasta kertyville osingoille.

Suomesta Tanskaan kertyvän tulon osalta ei ole tapahtunut mitään muutoksia verotukselliseen kohteluun nähden.

Vaikka EVL:n voimaantulo muutti myös niistä maista kertyvän osinkotulon tai siihen verrattavan muun tulon verotusta Suomessa, joiden kanssa Suomi on solminut verosopimuksen, oli hallituksen tarkoituksena jälkikäteen verosopimuksia täydentämällä saattaa sanottujen tulojen verotuksellinen kohtelu Suomessa ennalleen. Tällaisesta muutoksesta on nyt kysymys myös Tanskan verosopimuksen osalta. Muutos on toteutettu siten, että Tanskan verosopimuksen 25 artiklaan on lisätty määräys, jonka mukaan osinkotulo tanskalaisesta yhtiöstä suomalaiselle yhtiölle on veroista vapaa täällä samoin ehdoin ja samassa laajuudessa kuin silloin olisi, jos molemmat yhtiöt olisivat suomalaisia.

Edellä mainitun muutoksen lisäksi on samalla noottien vaihdolla sovittu myös Tanskan verosopimuksen 26 artiklan muuttamisesta. Sa-